

Az Izraelita Betegsegélyző Egylet tiszteletbeli tagjául választotta, mert vállalta az izraelita betegek gyógyítását is.

Nem riadt vissza a politikai szerepvállalástól sem. Biztosan tudjuk azt, hogy 1887-ben ő volt a Szabadelvű Párt (Kör) elnöke. Ebben az évben a Három Szerecsenben tartott ülésen országgyűlési képviselőnek Niedermann Pál káptalani ügyészt jelölték. S olyan adatunk is van 1901-ből, amely díszelnökként említi.

* * *

Láthattuk, hogy pedagógiai szervezőmunkájában nagy segítséget kapott azoktól a városi polgároktól, akikkel a Takarékpénztár alapításánál és működésénél együtt tevékenykedett. Ő maga az alapító részvényesek közé tartozott, s kezdetektől, 1844-től 1895-ig választmányi tag volt. 1890 és 1895 között a közgyűlési elnöki feladatokat is ellátta.

1886-ben ebbéli tevékenységét összegezte Reusz József, e szavakkal az Esztergom érdekében kifejtett összes tevékenysége jellemezhető:

„Egyike volt ő azon kevés még élő lelkes polgároknak, kik társulatunk létrejöttén az ifjú kebel tüzével buzgózkodtak, és egyike azoknak, kik társulatunkat mind maig a férfikor higgadságát gazdag tapasztalataikkal egyesítve ápolni, gondozni meg nem szüntek, s így elősegélék, hogy ez intézet oly erőteljes tölggyé izmosodjék, mely a takarékosági szellem ébresztése, a kereskedelem és ipar emelése és a közjótékonyosság terén oly dús galyakat fejlesztett.”

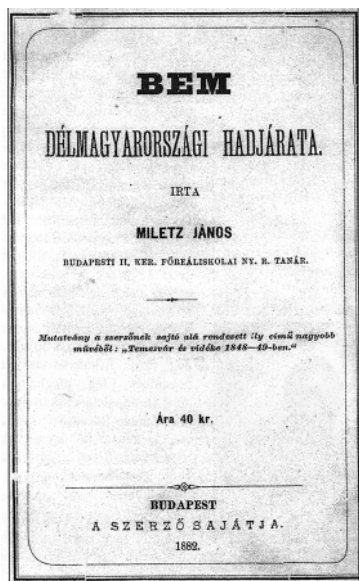
Pifkó Péterné

Miletz János, a sokoldalú tudós

1841 szeptember 8-án született Tápiógyörgyén az a sokoldalú tudós ember, akinek édesapja 1838-tól 1858-ig volt itt kántortanító, s akiről a györgyei *Historia Domus* nagy elismeréssel ír.

Miletz János 1863-ban a kiskunfélegyházi, 1870-ben a verseci gimnázium, 1871-ben a temesvári állami főreáliskola, 1879-ben a pesti II. kerületi katolikus főgimnázium, majd 1880-ban a budai állami főreáliskola tanára lett. Cikkei, tanulmányai elszórtan jelentek meg különböző lapokban, folyóiratokban. A *Történelmi és Régészeti Értesítő*nek 1875–79-ben a szerkesztője is volt. Édesanyja révén Katona József családjával rokonságban volt. A *Bánk bán* szerzőjének öccsénél lakott és a családtól, tudós ember lévén, nagyszámú dokumentumot, levelet, kéziratot kapott. Ezek alapján írta meg 1886-ban a *Katona József családja, élete és ismeretlen munkái* című tanulmányát. Ebben a munkájában számos adatot pontosított, életrajzi tényt módosított, s e művével a Katona-bibliográfia és -filológia egyik alapvető művét hozta létre. E kötete 1886-ban, Hornyánszky Viktor akadémiai könyvtárus nyomdájában készült el.

Bem Délmagyarországi hadjárata című tanulmányát saját költségén adta ki Pesten 1882-ben. E füzet „*Mutatvány a szerzőnek sajtó alá rendezett ily című nagyobb művéből*”, a *Temesvár és vidéke 1848–49-ben* című könyvből. Ebből Szinnyei József könyvtárából került egy példány az Országos Széchényi Könyvtár állományába Szinnyei saját kezű feljegyzésével, aláírásával. A 7. lapon egy kevésbé ismert Petőfi-levelet ismertet Karánsebesből 1849. április 17-i keltezéssel.

Miletz János egyik művének borítólapja

Bem hivatalos jelentésénél még érdekesebb Pe-tőfi Sándor levele, ki mint a táborozásban részt vett szemtanú, élénken, telve humorral, lelkesültséggel, s kedélyességgel írja le az „öreg úr” vaskapui diadalát.

Élénken foglalkoztatta Temesvár története, a magyar történelemben betöltött szerepe, s erről sokat írt, előadásokat tartott. *Gizella első koronás magyar királynő élete* című művét saját költségén jelentette meg 1875-ben Temesvárott. *Somogyiszentgyörgy vára – humoros versezet* című művét Nagykanizsán adta ki 1892-ben.

Történelmi, régészeti, irodalmi ismeretei, széles körű műveltsége alapján megbecsült tanárként tartották számon 1903. február 15-én bekövetkezett haláláig.

Tápiógyörgye büszke szülőföldre, aki élete végéig györgyeinek tartotta magát.

Bihari József

Nécsey József postamester, a régiséggyűjtő és múzeumalapító¹

Bars megye azon megyék közé tartozott, ahol a különféle korszakok emlékeinek kutatása és gyűjtése már az 1870-es években megkezdődött. A múlt emlékei után érdeklődő számos amatőr közül gyűjteményeikkel a verebélyi, majd tildi ügyvéd, Dillesz Sándor, valamint Nécsey József tűntek ki. Míg számos amatőr régész esetében életrajzukkal kapcsolatban csupán elszórt adatokra vagyunk utalva, addig Nécsey Józsefről (1842. augusztus 27.–1929. január 17.) szerencsére elhunytának évében barátja, Kriek Jenő a *Bars* különszámában emlékezett meg.² A személyes benyomásokon túl Kriek a lévai múzeumba került iratok segítségével mutatta be Nécsey életútját és széles körű tevékenységét Bars megyében.³

Nécsey József régi oszlányi nemesi család sarja volt,⁴ akinek már édesapja – Nécsey János – is szenvedéllyel gyűjtötte a régiségeket, amelyek között füstölő és régi oltárdísz is

1 A tanulmány elkészítését a Szlovák Tudományos Akadémia és az Európai Unió által támogatott SASPRO 0104/01/03 és a VEGA 2/0072/17 pályázat tette lehetővé.

2 Kriek Jenő: Nécsey József (1842. augusztus 27.–1929. január 17). Bars 1929. december 22. Melléklet 1–11.; Nováková, Margaréta: Zberateľ Jozef Nécsey a novú poznatky o vzniku Metského múzea v Leviciach. In: Vráble príspevky k histórii mesta. Vráble, 2015. 80.

3 Kriek i. m. 1–2.

4 Kriek i. m. 2.